

Foto de: Jim Spellman/WireImage

Isla Fisher lucrează de 25 de ani în cinematografie și în televiziune, interpretând numeroase personaje amuzante și variate, dar rolul ei preferat este cel de mamă a trei copii. Pentru ei a inventat povești în fiecare seară, la culcare, de când s-au născut, și așa a apărut *Marge și bebelușul-pirat*!

Eglantine Ceulemans și-a petrecut copilăria citind benzi desenate belgiene. Îi place să combine umorul cu sensibilitatea și să folosească diferite tehnici și materiale. În prezent locuiește la Lyon.

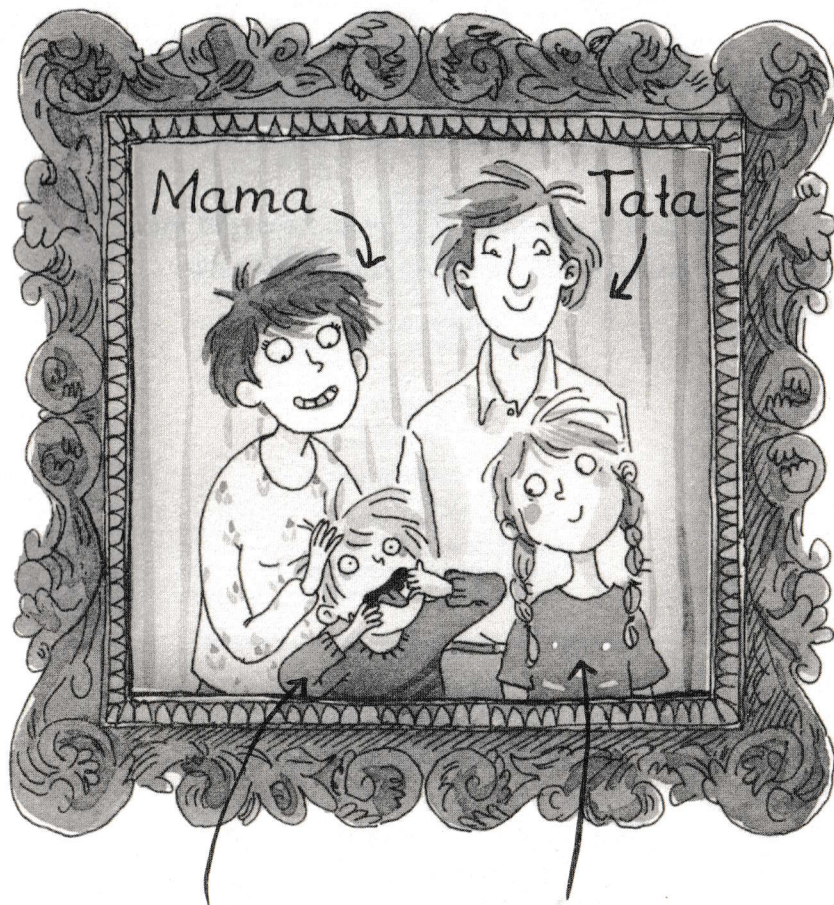
ISLA FISHER

Marge și bebelușul- pirat

Ilustrații de Eglantine Ceulemans
Traducere de Gabriela Trășculescu

Familia Button

Jake

Eu
(Jemima)

Marge, bona bebelușilor-pirat

9

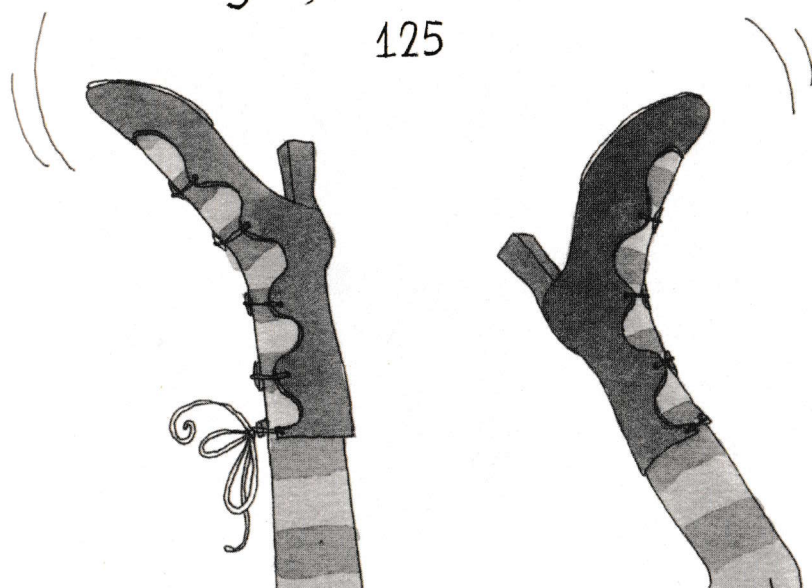
Marge și comoara furată

69

Marge și nunta trăsniță

125

Marge, bona bebelușilor- pirat

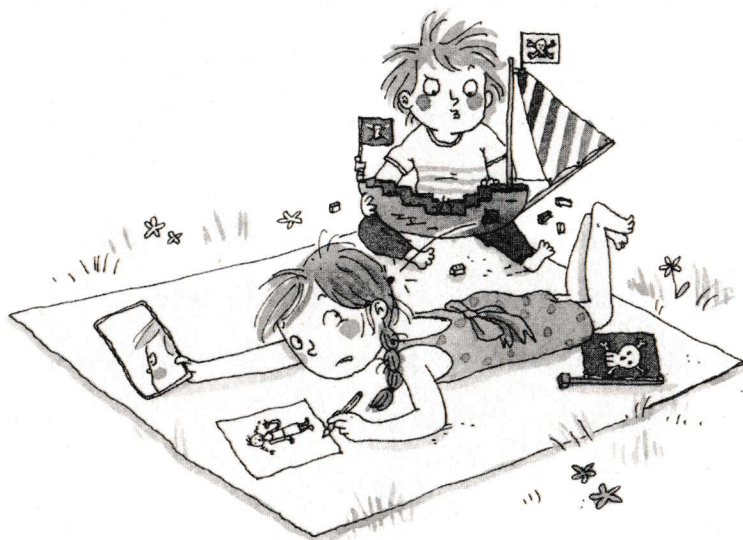

Bună din nou! Sunt eu, Jemima Button. M-am întors. Astăzi sunt tare emoționată pentru că Marge, extraordinara noastră babysitter, vine la noi. Până să apară ea, eram o familie obișnuită. Știu ce veți spune: să stai cu o babysitter e o plictiseală maximă, dar n-ați cunoscut-o pe Marge. Când vine ea, se întâmplă lucruri incredibile. Ca în ziua în care a făcut toată școala noastră să participe la un concert în aer liber, iar capul i s-a înțepenit în pâlnia unei tube. Sau ca atunci când i-a legat lui Jakey baloane de picioare, să vadă dacă poate zbura până la școală.

Singura neplăcere e că azi va fi aici și verișoara noastră, bebelușa Zara.

Ca să nu mă mai gândesc la asta, mă apuc să-mi fac autoportretul (adică un desen cu chipul meu), să i-l arăt lui Marge. La desen mă pricep cel mai bine din clasă după Emily Fox, care știe să facă perfect degetele de la mâini și de la picioare.

Jakey este încă fratele meu mai mic, chiar dacă uneori mi-aș dori să nu fie. Și îi plac în continuare luptele și dinozaurii, dar mai nou îi plac și pirații. În acest moment,

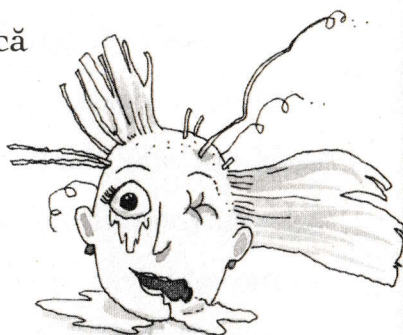
stă pe pătură în grădină, lângă mine și construiește o corabie de pirați din piese Lego.

N-am mai văzut-o de ceva timp pe Zara (slavă Domnului!), dar am auzit că a învățat să meargă de-a bușilea. Când s-a născut era un boț fără păr, doar cu gene, și nu știa să facă mare lucru. Mami spune că și eu arătam la fel când eram mică și că am putea fi ca două „surori“! Dar în mod sigur nu suntem surori, pentru că Zara e tare neascultătoare.

Nimeni nu ne crede, pe mine și pe Jake, când spunem că Zara, deși arată ca un îngeraș, în realitate nu e deloc așa. Mi-am făcut în jurnalul secret o listă cu toate răutățile pe care le-am suportat din partea ei.

1. Mi-a MÂZGĂLIT toată cartea de la bibliotecă.
2. Mi-a STORS pastă de dinți în căsuța păpușilor.
3. I-a SCOS capul păpușii mele Barbie.

Vă vine să credeți că nu găseam capul păpușii nicăieri? Apoi, când tati a pornit cuptorul la un moment dat, am simțit un miros oribil și am scos la iveală o căpătână de extraterestru galbenă și păroasă.

Cu toate astea, azi mi-am înșirat toate păpușile lângă ușa de la intrare ca s-o întâmpin pe Zara. Pe toate cu excepția lui Sarah, păpușa mea cu figură de bebeluș, fiindcă i-am tăiat părul scurt și acum arată puțin înfricoșător. N-aș vrea s-o sperie pe micuța mea verișoară, fiindcă țipetele Zarei sunt atât de stridente, încât trebuie să-mi astup urechile. Ultima oară când ne-am întâlnit cu ea, tati a poreclit-o „ambulanța”, pentru că, atunci când s-a supărat, a făcut ca o sirenă:

NII-NOO, NII-NOO!

– Zara cea rea N-ARE VOIE să se apropie de jucăriile mele, mă avertizează Jake. Mai ales de Pete.

Pete e un dinozaur de pluș cu care Jake doarme în fiecare noapte, de când s-a născut. Frățiorul meu are două reguli:

1. Nimeni n-are voie să-l atingă pe Pete. NICIODATĂ.
2. Nu pune piciorul în groapa cu nisip, pentru că i-e teamă să nu fie înghițit de „nisipurile mișcătoare”.

Azi-dimineață s-a luat după mine și și-a pus și el două camioane și pe Pete la intrare, în semn de bun venit pentru Zara. Doar că a construit în fața lor un zid din cărți, astfel încât Zara să le poată doar vedea, nu și atinge.

Jakey n-o poate ierta pe Zara. În ziua când am făcut cunoștință cu ea, mami l-a lăsat s-o țină în brațe. El s-a purtat foarte blând, ba

chiar i-a cântat ceva... în schimb, ea a vomitat o chestie verzuie pe tenișii lui albi.

BLEAH!

Vă vine să credeți că pe urmă a început să râdă?

Dar ăsta nu e singurul motiv pentru care Jakey n-o poate ierta. Ultima oară când a venit la noi, îndată ce mami a ieșit din cameră, Zara a deschis capacul de la cănița ei și i-a turnat lui Jake suc de portocale în cap. Apoi, în timp ce el se ștergea pe față, i-a tras pantalonii în jos.

Mătușa mea susține că a fost un accident, dar eu și Jakey știm că a făcut-o intenționat.

Cine știe ce năzdrăvăanii o să mai facă acum, dacă a învățat să meargă de-a bușilea? Măcar o s-o avem pe Marge aici, să ne apere.

DING DONG!

Archie, cățelușul nostru cu nas cârn, începe să latre, și aud țac-țac! pe parchet – tocurile lui mami, care se grăbește să deschidă ușa.

Arunc o privire prin ochiurile de sticlă de la ușa camerei de zi și o văd în hol pe mătușa Sally cu căruciorul roz al Zarei. Simt deja că inima începe să-mi bată mai repede.

Ușa din spate se deschide, și mami și Sally scot căruciorul în curtea din spate, pălăvrăgind relaxate. Roțile lui mari lasă dăre în iarbă. Deslușesc de la distanță mâna durdulie a Zarei fluturând peste margine. Nu mai avem scăpare.

